

ยอดขวัญ แก้วเขียว 2551: การศึกษาเปรียบเทียบคำประสมภาษาไทยมาตรฐานกับ
ภาษาไทยถิ่นเหนือ ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาวิชาภาษาไทย
ภาควิชาภาษาไทย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเหลือ ใจมโน,
Ph.D. 189 หน้า

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคำประสมภาษาไทยมาตรฐาน
กับภาษาไทยถิ่นเหนือในด้าน ที่มา ชนิด โครงสร้าง และความหมาย

ข้อมูลการวิจัยคำประสมภาษาไทยมาตรฐานกับคำประสมภาษาไทยถิ่นเหนือ จากกลุ่ม
ตัวอย่างที่มีจำนวนเท่ากันคือ 867 คำ พบว่า

ที่มาของคำประสมภาษาไทยมาตรฐานลักษณะที่พบมากที่สุด คือ คำที่มาจากภาษาไทย
มาตรฐานทั้งหมด จำนวน 686 คำ คิดเป็นร้อยละ 79.12 คำประสมภาษาไทยถิ่นเหนือลักษณะ
ที่พบมากที่สุด คือ คำที่มาจากภาษาไทยถิ่นเหนือทั้งหมด จำนวน 779 คำ คิดเป็นร้อยละ 89.85

ชนิดของคำประสมภาษาไทยมาตรฐานลักษณะที่พบมากที่สุด คือ คำประสมที่ใช้เป็น
คำกริยา จำนวน 406 คำ คิดเป็นร้อยละ 46.82 คำประสมภาษาไทยถิ่นเหนือลักษณะที่พบมากที่สุด
คือ คำประสมที่ใช้เป็นคำกริยา จำนวน 351 คำ คิดเป็นร้อยละ 44.88

โครงสร้างของคำประสมภาษาไทยมาตรฐานลักษณะที่พบมากที่สุด คือ โครงสร้าง
คำประสม 2 พยางค์ จำนวน 552 คำ คิดเป็นร้อยละ 63.67 คำประสมภาษาไทยถิ่นเหนือลักษณะ
ที่พบมากที่สุด คือ โครงสร้างคำประสม 4 พยางค์ จำนวน 541 คำ คิดเป็นร้อยละ 69.40

ความหมายของคำประสมภาษาไทยมาตรฐานลักษณะที่พบมากที่สุด คือ ความหมาย
ผิดไปจากความหมายเดิมอย่างสิ้นเชิง จำนวน 550 คำ คิดเป็นร้อยละ 63.44 คำประสมภาษาไทย
ถิ่นเหนือลักษณะที่พบมากที่สุด คือ ความหมายคงเดิม จำนวน 815 คำ คิดเป็นร้อยละ 94.00